

12. apríla 2025

Meditačný obsah č. 288

Meditačný obsah môže ostať pre tento týždeň rovnaký, lebo ukazuje veľmi pravdivú, hlbokú a mocnú skutočnosť. V duchu je človek zaviazaný voči sebe samému a voči duchovnému svetu, v pozemskom živote je však v skutočnosti pomerne slobodný, pretože musí voliť, rozhodovať a svoj život utvárať podľa želaných kritérií. Človek musí túto pozemskú slobodu využívať zodpovedne a s čo najlepším vedomím. Rozlišovanie medzi pozemskou slobodou a duchovnou nutnosťou je každopádne veľmi významné, a ak sa uskutočňuje, zaručuje stabilizuje psychickú situáciu každého človeka.

Každý jednotlivец sa môže napríklad presťahovať na určité miesto alebo sa stretnúť s vybranými ľuďmi, pretože je to jeho nevyhnutná a slobodná voľba, voľba, ktorá nemôže byť podriadená žiadnej vonkajšej autorite a dokonca ani duchu. Človek potrebuje túto schopnosť rozhodovať sa, pretože potrebuje rozvíjať svoju schopnosť nadväzovať vzťahy v pozemskom svete a stabilizovať sa v ňom. Ak by duch predpisoval tieto pozemské okolnosti do ich vonkajšej podoby, jednotlivcovi by neostával priestor na to, aby radostne formoval svoj život, ktorý by viedol k vývoju.

Povinnosť voči duchu a voči vývoju pôsobí zvnútra navonok v každej ľudskej duši a bez ohľadu na to, ako hlboko je vnímanie tohto pochované, je v ľudskom živote neustále prítomná. Záväzok, ktorý si človek dáva voči sebe a ktorým prejavuje vernosť duchu, nie je nič iné, ako urobiť zadosť najlepším a najvyšším otázkam vývoja a podľa nich raziť svoje svedomie. Ak sú tieto stanovené ciele veľmi jasné a sprevádzané hlbokým zmyslom pre zodpovednosť, nemožno odmietiť významné a duchovné osobnosti alebo dokonca proti nim bojovať. Ak by napríklad niekto prijal učenie Rudolfa Steinera ako svoju osobnú potrebu a zároveň by ho z osobných dôvodov odmietol, určite by klamal sám seba a vzal si so sebou do duchovného sveta veľmi veľký tieňový útvar. Dnes je však veľmi bežné, že sa spiritualita a najmä ľudia, ktorí sú spirituálne aktívni, zavrhnú. Odvaha čeliť povinnosti, ktorú človek nadobudol voči duchu a ktorá žije v jeho vlastnom vnútri, sa dostáva na mimoriadne delikátnu vysokú úroveň.

V tomto zmysle možno meditačnú vetu povýšiť na koncentráciu s rozšíreným výkladom slova povinnosť.

Vďaka schopnosti ducha človek v sebe nesie povinnosť rozvíjať cnosť a morálku, súcť a pravdu. Náboženská sloboda a vymedzovanie sa k určitej náboženskej skupine podlieha slobode jednotlivca, ale záväzok voči duchu a najlepšie uskutočňovanie jeho vývoja patrí k najhlbšiemu svedomiu človeka.

Ďalšie uvedené poznámky:

1) Francúzska revolúcia, ktorá volala po slobode ducha, sa nevzťahuje na slobodu voči povinnostiam, ale pojem slobody je založený na voľbe viery, ktorú by mal jednotlivec robiť samostatne a podľa svojho najlepšieho svedomia.

2) Bhagavad Gíta spomína v druhej kapitole povinnosť človeka vyvíjať sa a zreteľne vyjadruje, že v tomto v zásade niet slobody. Vývoj je povinný. Povinnosť je v tomto zmysle najvyšším zákonom života.

[meditácia č.287](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.289](#)